

ת"פ 44503/11/14 - מדינת ישראל נגד מואמן גאבר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 44503-11-14 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר) ת"פ 2682-11-11 מדינת ישראל נ' קנדיל ואח'

ת"פ 50133-03-14 מדינת ישראל נ' גאבר
תיק חיצוני: 000507275/2014

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מואמן גאבר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, שלוש עבירות של התחזות לאחר במטרה להונות, שלוש עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, עבירה אחת של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, ושתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כמפורט בכתבי האישום שבכותרת.

הנאשם צרף לתיק 44503-11-14 שנפתח בבית משפט זה, שני תיקים נוספים - ת"פ 2682-11-11 של בית משפט השלום בתל אביב ות"פ 50133-03-14 של בית משפט השלום בכפר סבא.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 2682-11-11, ביום 30.10.11 הנאשם ואחר, שהם תושבי האזור, שהו בבית ים ללא אישור כניסה והיתרי שהיה כדן.

עובר לאותו מועד זייפו הנאשם והאחר, באמצעות תושב האזור, מסמכים.

הנאשם קיבל לידי תעודת זהות כחולה על שמו של קבהא מעאווייה ואמור היה בעת החזרתה לשלם 500 ₪. בנסיבות המתוארות עוכבו הנאשם והאחר ע"י השוטר, ואז התחזה הנאשם לקבהא בפני שוטר והציג את תעודת הזהות המזויפת.

הנאשם ניסה להימלט מהמקום ונתפס לאחר שהגיע לרחוב ללא מוצא.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 50133-03-14, עובר ליום 1.10.12 זייף הנאשם באמצעות אחר תעודת זהות על שם קבהא מועאווייה, והנאשם שילם בתמורה 800 ₪.

מיום 1.10.12 ועד ליום 19.3.14 עבד הנאשם במסעדת "אגאדיר" בהוד השרון, לאחר שהציג עצמו באמצעות התעודה

המזויפת.

ביום 19.3.14 הגיע שוטר למסעדה וביקש מהנאשם להזדהות. בתגובה מסר הנאשם כי שמו קבהא וכי הוא מבאקה אל גרביה וכי תעודת הזהות נשארה בביתו.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום בת"פ 44503-11-14, כחודשיים לפני ה-17.11.14 רכש הנאשם מאחר תעודת זהות על שם קבהא מועאוויה, כאשר תמונתו של הנאשם הודבקה בתעודה ע"י אחר, והנאשם שילם בתמורה 1,500 ₪.

בהמשך נכנס הנאשם לישראל ללא אישור או היתר עבודה והגיע למסעדת פפריקה בפתח תקווה.

הנאשם הציג עצמו בפני עובדי המסעדה כקבהא והציג את התעודה המזויפת, ולאחר מכן החל לעבוד במסעדה.

ביום 17.11.14 הגיעו שוטרים למסעדה ופנו אל הנאשם לצורך זיהוי. הנאשם הציג עצמו כקבהא ומסר כי תעודת הזהות נמצאת במקום מגוריו.

השוטרים לקחו את הנאשם לדירה בה הוא התגורר בפתח תקווה והנאשם הציג בפניהם את התעודה המזויפת.

בהתאם לאישום השני, ביום 1.11.11 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בבית משפט השלום בת"א בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות וזיוף. במסגרת התיק שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים שכללו, בין היתר, הרחקה מתחומי מדינת ישראל וכניסה אליה לצרכי דיונים בלבד.

ביום 1.10.14 הגיע הנאשם לדין בבית משפט השלום בת"א ללא אישור או היתר כניסה לישראל.

הנאשם נעצר ביום 17.11.14 ובהתאם להחלטה מיום 27.11.14 הוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו בפברואר 2009 הורשע הנאשם בעבירות של שימוש במסמך מזויף, התחזות במטרה להונות, זיוף וכניסה לישראל שלא כדין משנת 2008, והוטל עליו מע"ת של 4 חודשים למשך שנתיים.

בינואר 2009 הורשע הנאשם בעבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כדין משנת 2008, והוטל עליו מאסר של חודש יום, וכן מע"ת של 7 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

מע"ת זה הינו לכאורה בר הפעלה בגין התיק משנת 2011, ברם התביעה לא הציגה את גזר הדין ולא ביקשה להפעיל את המאסר המותנה ועל כן אין בידי בית המשפט להתייחס אליו.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, יליד 1984, מתנהל במסגרת שלושת התיקים הנדונים באופן שערורייתי.

נטען כי מדובר בעבירות חמורות, כאשר הנאשם שוב ושוב נכנס לישראל שלא כדין ושווה בה תקופות ממושכות, ואינו נרתע מקיומם של ההליכים המתנהלים כנגדו, וההגבלות שהוטלו עליו במסגרתם.

נטען כי הנאשם לא ביצע עבירות רכוש או אלימות נלוות לעבירות הכניסה, ויש לתת לכך משקל בגזר הדין, מאידך נטען כי יש מקום להחמיר עם הנאשם לנוכח העבירות הנלוות אותן ביצע אגב הכניסה ובהן, עבירות הזיוף, הצגת תעודת זהות מזויפת, והפרת הוראה חוקית וכן יש להתחשב בכך שהנאשם נכנס לארץ חרף תיקים תלויים ועומדים וחרף החלטות שיפוטיות.

נטען כי על פי תיקון 113 לחוק העונשין יש לקבוע כי מתחם הענישה הראויה בגין כל אישום ואישום הינו בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על נאשם ענישה ברף העליון בגין כל אישום בהתאם למתחם שהוצג.

נטען כי הנאשם פגע בערכים מוגנים של בטחון הציבור, בטחון המדינה, זכותה של המדינה לקבוע, כריבון, מי יכנס בשעריה ומי לא.

ב"כ המאשימה טענה כי הרקע לקביעת איסור הכניסה לישראל שלא כדין, הינו המצב הבטחוני השורר מסביב ובתוך שטחי המדינה, ואשר אינו מאפשר הקלה בתנאי הכניסה מחשש אמיתי לפגיעה בבטחון.

נטען כי במעשיו פגע הנאשם בערכים הללו, תוך שהוא חוזר ומבצע את העבירות באמצעות מסמכים מזויפים, תמורתם הוא משלם מכספו.

ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, וטענה כי מדובר בנאשם שיש לו שתי הרשעות קודמות משנת 2009, כאשר עברו הפלילי הוא רלוונטי לעבירות נשוא התיקים הנוכחיים, שכן הנאשם הורשע בעבר בעבירות של שימוש במסמך מזויף, התחזות וזיוף.

ב"כ המאשימה התייחסה לימי מעצרו של הנאשם בשלושת בתיקים.

נטען כי הנאשם היה עצור מיום 30.10.11 ועד יום 4.11.11, ולאחר מכן שוחרר בהפקדה של 5000 ₪. לאחר מכן היה

הנאשם עצור מיום 19.3.14 ועד יום 25.3.14 ושחרר שוב בהפקדה של 5000 ₪.

בהמשך נעצר במסגרת תיק פ"ת מיום 17.11.14 ועד היום.

ב"כ המאשימה טענה כי לאור התנהלות הנאשם, אין מקום לקזז את ימי מעצרו באף אחד מהתיקים, וכן עתרה ב"כ המאשימה לחילוט כל ההפקדות שהופקדו בכל התיקים בפרט לאור העובדה שהנאשם שילם בכל פעם עבור תעודות הזהות המזויפות.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, שיתן ביטוי לחומרת העבירות של הכניסה שלא כדין תוך ביצוע העבירות הנלוות, כפי שצוין לעיל.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נכנס לישראל בכדי להתפרנס, וזאת מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, והעבירות הנלוות.

נטען כי לאור חומרת העבירות הוסכם כי הנאשם ישהה במעצר עד תום ההליכים, לכן צורפו כל התיקים ללא בקשה לתיקון כתבי האישום, תוך שהנאשם מודה בכל כתבי האישום.

ב"כ הנאשם טען כי בתיק לא נעשה ניסיון להגיע להסדר וכי הנאשם פונה בטיעוניו לעונש לרחמי בית המשפט.

ב"כ הנאשם טען כי לאחר צירוף התיקים, יש לראות בנאשם כמי שנשפט בגין שלושה אישומים של שלוש כניסות שלא כדין עם תעודה מזויפת בכתב אישום אחד.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום להתייחס למעשיו של הנאשם כמעשים שערורייניים, ויש להתחשב בכך שהנאשם לא ביצע כל עבירה בטחונות או עבירת רכוש.

נטען כי הנאשם עבד במטבח של מסעדת "אגדיר" כרוחץ כלים וכולם הכירו אותו.

ב"כ הנאשם טען כי יש ללמוד מכך שהנאשם שהה בארץ תקופות ארוכות, ולא ביצע עבירות, שכל עניינו היה להתפרנס.

נטען כי יש מקום להקל עם הנאשם שכל חטאו הוא ברצונו להביא אוכל הביתה ואף העבירות הנלוות בוצעו לצורך הכניסה והשהיה, ולא כעבירות עצמאיות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו האח הקטן מבין 7 ילדים והכספים שימשו לצרכי פרנסת המשפחה והועברו להוריו. נטען כי הנאשם חי בתנאים קשים במהלך שהותו בישראל, מה שמדגיש את העובדה שכל עניינו בכניסה לישראל היה

עבודה לשם פרנסה בסיסית.

ב"כ הנאשם טען כי יש אמנם יש מקום לענישה חמורה בעבירות אלה, אך יש גם מקום להתחשב ב"איש הקטן", שכל חטאו הוא, כאמור, רצונו להתפרנס.

נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, צירף תיקים, הודה גם במשטרה, ובנסיבות אלה הוא פונה לרחמי בית המשפט.

לאור האמור לעיל טען ב"כ הנאשם כי רף הענישה ההולם במקרה זה הינו מספר חודשי מאסר מועטים, תוך התחשבות בכך שהנאשם עצור כחודשיים, ובהתחשב בכך שמדובר במעצרו הראשון.

דין

מתחם הענישה שנקבע בפסיקה בגין כל אחד מהאישומים הינו על פי הפסיקה בין שלושה לתשעה חודשי מאסר בפועל, וזאת בהתחשב בכך שלכל אחת מעבירות הכניסה לישראל התלוו עבירות שנועדו להטעות את שלטונות החוק לגבי חוקיות השהיה בישראל, כגון העבירות של זיוף מסמך זיהוי, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. באחד האישומים הנאשם אף נמלט פיזית מהשוטר. לגבי האישומים הכלולים בכתב האישום של פ"ת, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים, מאחר שהם חופפים ונעברו באותה תקופת שהיה בלתי חוקית בישראל שנמשכה כחודשיים עד למעצרו.

עניינו של הנאשם חורג לחומרא מבחינת משך השהיה המצטברת בישראל, שהגיעה לכשנה וחצי, והנחישות שהפגין הנאשם להמשיך לזייף מסמכים ולהכנס לישראל פעם אחר פעם, גם לאחר שנתפס ושוחרר בתנאים ובערבויות כספיות, וגם לאחר שנשפט פעמיים על עבירות זהות.

מנגד, עולה בבירור מהעובדות שבאישומים ובגליון הר"פ, כי הנאשם נכנס לישראל לצרכי פרנסה גרידא, ועבד לשביעות רצון מעסיקיו במסעדות שונות, ללא כל הסתבכויות פליליות במשך תקופת שהייתו הארוכה. לכך יש להוסיף את הרקע לביצוע העבירות, שהינו המצב הכלכלי הקשה באזור מגוריו והצורך האנושי לשבור שבר ולתמוך במשפחתו מרובת הנפשות. כמו כן, מדובר בנאשם שצרף את כל תיקיו, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

לפיכך אגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך של מתחם הענישה.

אני גוזרת על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 17.11.14.

מתקופה זו יש לנכות את 13 ימי מעצרו הקודמים.

אני גוזרת על הנאשם 4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של זיוף מסמך או שימוש במסמך מזויף או התחזות לאחר.

הערבויות הכספיות שהפקיד הנאשם בתיקים אלה, בסך כולל של 10,000 ש"ח - יחולטו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, במעמד הצדדים.